

De Handhavingskrant

04 Gedrag beïnvloeden in plaats van controleren. Een verschuiving die steeds meer plaatsvindt in de handhaving. Maar hoe? Leer van technieken uit de marketing!

05 De nieuwe Prostitutiewet moet zorgen voor meer zicht op en controle over de branche. Belangrijkste verandering: een grotere rol voor gemeenten.

06 Meer samenwerking bij vergunningverlening, toezicht en handhaving op het gebied van milieu, bouwen en ruimte. Regionale Uitvoeringsdiensten voorkomen gaten in de handhaving.

NATIONAAL RAPPOORTEUR ROEPT HANDHAVERS OP:

‘WEES ALERT OP MENSENHANDEL’

GROOTSCHALIGE ACTIE TEGEN MENSENHANDEL IN DE HAAGSE DOUBLETSTRAAT, APRIL 2011 / FOTO: SANDER PAARDEKOPER

Mensenhandel is een verzamelterm voor verschillende vormen van uitbuiting. Niet alleen in de seksindustrie, ook in andere sectoren komt het voor, zoals de bouw, horeca en tuinbouw en zelfs in privésituaties. Denk aan huishoudelijk werk, uitbuiting van au pairs of aan de problematiek van loverboys. Handhavers hebben een belangrijke functie in het ontdekken van mensenhandel. Als ze er maar alert op zijn, zegt Nationaal Rapporteur Mensenhandel Corinne Dettmeijer.

NAAIATELIER IN STOMERIJ

“Twee jaar geleden was ik voor een werkbezoek in Hengelo. Ze hebben daar een Interventieteam Detailhandel waarbinnen verschillende inspecties intensief samenwerken. Met onder meer een fiscaal inspecteur, de arbeidsinspectie en de vreemdelingenpolitie bezochten we een stomerijtje dat opvallend weinig winst maakte. Eenmaal binnen ontdekten we dat er twaalf tafels met naaimachines stonden. Terwijl er geen enkele werknemer op de loonlijst stond. Kijk, dan moeten er wel wat bellen gaan rinkelen. Ook al is het niet je primaire aan-

dachtsgebied, dit zijn toch signalen dat er iets niet klopt.”

Dergelijke situaties komen regelmatig voor, vertelt Dettmeijer. En toch gebeurt het volgens haar nog te vaak dat er niets mee gedaan wordt. Omdat handhavers die zich normaliter niet specifiek met mensenhandel bezighouden vaak niet beseffen dat er achter een signaal wel eens een grotere zaak kan schuilgaan. Dit kan komen doordat mensenhandel niet tot het eigen aandachtsgebied behoort, maar ook

Vervolg op pagina 2 >>

Trots op de Wallen?

Op de Wallen is het prima geregeld. Dat dacht ik toen ik in 2002 in de Amsterdamse gemeenteraad kwam. Prostitutie was gelegaliseerd en daarmee een beroep geworden als alle andere. Ik was daar best een beetje trots op, en ik geloof veel Nederlanders met mij. Totdat ik tijdens die gemeenteraadperiode in de commissie Veiligheid zat. Daar hoorde ik van dichtbij over de misstanden. Mijn collega Karina Content vertelde toen het echte verhaal: intimidatie, gedwongen prostitutie, vrouwenhandel, witwaspraktijken. En zij kon het weten, zij had ‘in het vak’ gezeten.

Langzaam moest ik mijn beeld over de situatie op de Wallen bijstellen. Ik begon me te schamen. In 2006 werd ik wethouder en besloot ik dat ingrijpen noodzakelijk was. Met de onvoorwaardelijke steun van burgemeester Job Cohen werd project 1012 een feit. Kort gezegd komt het erop neer dat we het postcodegebied 1012, waarin de Wallen liggen, sindsdien langs vier lijnen aanpakken: strafrechtelijk (‘boeven vangen’), bestuursrechtelijk (via vergunningen maken we het criminelen zo lastig mogelijk en bieden we bonafide ondernemers juist kansen), ruimtelijk (zo min mogelijk branches in concentraties bij elkaar laten die gevoelig zijn voor criminaliteit) en via zorg (voor prostituees, ook via programma’s om ze te helpen als ze ‘eruit’ willen).

Een zorg die daarnaast meer en meer de kop opstak was de vermenging van boven- en onderwereld in het gebied. Daarom hebben we Emergo opgericht: een samenwerking tussen de gemeente, het stadsdeel Centrum, de politie, het OM, het ministerie van Veiligheid en Justitie, het WODC en de Belastingdienst. Nu, drie jaar later, blijkt uit het eerste rapport dat een nauwe samenwerking tussen handhaving en opsporing effectief en broodnodig is. Nog te vaak is onduidelijk welke informatie overheidsinstanties mogen delen. De regelgeving op dit punt moet echt eenvoudiger worden. Ook de aanbeveling dat samenwerking tussen de overheden structureel vorm moet krijgen, onderstreep ik van harte. Het is zoals de posters van Loesje jaren geleden al zeiden: ‘De georganiseerde misdaad. Nu de overheid nog’.

Lodewijk Asscher (PvdA), wethouder Financiën, Onderwijs, Jeugd, project 1012, gemeente Amsterdam

>> [Vervolg van pagina 1](#)

omdat ze niet weten wat ze ermee moeten. “In grotere gemeenten en politieregio’s is die kennis er wel en zijn er vaak ook meldpunten.”

KROEPOEKBAKKERS

Een voorbeeld van hoe signalen van uitbuiting serieus kunnen worden opgepakt, is de zaak van de ‘Kroepoekbakkers’. Het ging hierbij om een groep illegale Indonesiërs die werden

ingeschakeld voor de productie van voedingsmiddelen. Het was de Dienst Stedelijke Ontwikkeling van de gemeente Den Haag die tijdens een controle van wege brandgevaar en overbewoning signalen van mensenhandel kreeg. Hoewel de gemeentelijke dienst zich niet bezighoudt met opsporen van mensenhandel, lieten de betrokkenen niet na de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) en de politie te alarmeren. De erbarmelijke omstandigheden waarin de Indonesiërs woonden en werkten gaven hiervoor voldoende aanleiding.

Natuurlijk zal niet elke melding meteen raak zijn, constateert de Nationaal Rapporteur. Dettmeijer: “Dat merkte ik zelf toen ik de politie belde omdat in een woning tegenover de mijne een groep Kroaten tot diep in de nacht en in de weekends aan het werk was. De politie wimpelde het eerst af: ‘Ach mevrouw, zo gaat dat vaak bij Oost-Europeanen.’ Het kostte me veel moeite om hen te overtuigen zelf eens te gaan kijken. In dit geval bleek het allemaal in orde te zijn. Dat neemt niet weg dat handhavers goed om zich heen moeten kijken en signalen moeten doorgeven.”

OMSTANDIGHEDEN SERIEUS NEMEN

Duidelijk is dat mensenhandel vaker voorkomt dan gedacht. Recente cijfers onderstrepen dit. In 2010 werden 880 vrouwen en 113 mannen als slachtoffer geregistreerd. 39 procent deed daadwerkelijk aangifte. “Het is vaak niet zo

WAAR KUN JE ALS HANDHAVER TERECHT?

Vermoedens van uitbuiting? Elke politieregio heeft een korpsexpert mensenhandel. Grotere gemeenten hebben vaak een meldpunt. Op de website van het Coördinatiecentrum Mensenhandel (www.comensha.nl) is informatie te vinden over wat te doen bij dergelijke vermoedens. Of bel met hun helpdesk: 033-4481186. Via Meld Misdaad Anoniem (0800-7000) kunnen burgers (ook slachtoffers!) verdachte activiteiten of signalen doorgeven.

zichtbaar,” zegt Dettmeijer. “Je stuit niet op een duidelijk geval, maar op omstandigheden en signalen. Wat er écht aan de hand is ontdek je pas door nader onderzoek.” Onbekendheid met het fenomeen doet zich volgens de Nationaal Rapporteur overigens in alle lagen van opsporings- en handhavingsinstanties voor, tot burgemeesters en rechters aan toe. De bijeenkomsten die het CCV samen met de Regionale Informatie en Expertisecentra organiseert moeten dan ook bijdragen aan bewustwording. Via praktijkcases leren deelnemers hoe zij kunnen optreden. Dettmeijer juicht dit toe: “Kijk, je hoeft geen cardioloog te zijn om iemand met een hartaanval te helpen. Als je maar weet hoe je het herkent, wat je moet doen en wie je moet bellen. Dat is voldoende. De rest is werk voor specialisten.”

STRAFRECHTELIJK SUCCES

Onder invloed van voorlichting en media-aandacht komen de laatste jaren steeds meer

zaken aan het licht. Met name na 2005, toen er nieuwe wetgeving kwam, is het aantal meldingen fors gestegen, al zegt dat niet zoveel over de absolute toename van het aantal gevallen. Wat zeker helpt is dat uitbuiters steeds beter kunnen worden aangepakt, constateert Dettmeijer: “Sinds een uitspraak in 2009 van de Hoge Raad komen rechters sneller tot een veroordeling in mensenhandelzaken waarin sprake is van uitbuiting buiten de seksindustrie. De strafrechtelijke weg kan dus met succes worden bewandeld. Dat is goed om te weten voor de opsporingsinstanties die stuiten op dergelijke situaties.”

MEER WETEN?

Informatie over mensenhandel vindt u in de infosheet [Mensenhandel](http://www.hetccv.nl/mensenhandel) op www.hetccv.nl/mensenhandel

MENSENHANDEL: ZO HERKEN JE HET!

- In een woning constateert een inspecteur Bouw- en Woningtoezicht veel meer beslagen matrassen dan er mensen wonen.
- Een inschrijver bij de Kamer van Koophandel beheert geen Nederlands en wordt begeleid door een ‘kleerkast’.
- Een inspecteur van de nVWA constateert dat er ’s nachts mensen aan het werk zijn in een veel te warme, vieze keuken.
- Tijdens een verkeerscontrole stuit een agent op meerdere paspoorten in het dashboardkastje.
- Een SIOD-controleur constateert dat in een klein, slecht geventileerd naaiatelier veel mensen aan het werk zijn.

AGENDA

INTERNATIONALE CONFERENTIE ALCOHOLGEBRUIK JONGEREN

Wereldwijd groeit de kennis over handhavingstrategieën die alcoholgebruik onder jongeren kunnen helpen terugdringen. Denk aan het lokaal toezicht houden op de Drink- en Horecawet in Nederland. En ook in het buitenland gebeurt veel op het gebied van lokale handhaving. Leren van uw internationale collega’s? Kom naar de ‘First European network conference on reducing youth drinking by law enforcement’, georganiseerd door het Nederlands Instituut voor alcoholbeleid STAP. STAP wil een internationaal platform opzetten voor handhavers en beleidsmakers met betrekking tot alcohol en jongeren. Via dit platform kunnen de Nederlandse gemeenten, die straks de handhavingsbevoegdheden op dit gebied krijgen, leren van de praktijkervaringen van landen waar lokale handhaving al gebruikelijk is. De conferentie is hiervan een eerste stap.

[De conferentie vindt plaats op 27 en 28 oktober 2011 in Rotterdam.](#)

[Lees meer op \[www.stap.nl/conference\]\(http://www.stap.nl/conference\).](#)

CONGRES BESTUURLIJKE (KETEN) AANPAK GEORGANISEERDE CRIMINALITEIT

Op donderdag 8 december 2011 vindt in Amersfoort het seminar Bestuurlijke (keten)aanpak & criminele praktijken plaats. Tijdens deze dag ontmoeten specialisten op het gebied van de bestuurlijke aanpak elkaar. Deelnemers

gaan met elkaar in gesprek over de keten-aanpak van georganiseerde criminaliteit. In oktober verschijnt de uitnodiging en het definitieve programma. Dan start ook het aanmeldingstraject.

[Datum: donderdag 8 december 2011](#)

[Plaats: Regardz Eenhoorn, Amersfoort](#)

[Tijd: 9.30 – 17.00 uur.](#)

10 NOVEMBER LEREN LOONT

‘Leren loont, de theorie van vandaag is de praktijk van morgen’, dit is de titel van het congres dat de programma’s Handhaving en Gedrag en Effecten van Toezicht samen organiseren. ‘Leren’ in de brede zin van het woord staat centraal. Giel Hutschemaekers en Henk Elffers zijn de plenaire sprekers van deze dag. Giel Hutschemaekers is hoogleraar aan de Radboud Universiteit Nijmegen en houdt zich bezig met de professionalisering van de geestelijke gezondheidszorg. Henk Elffers, hoogleraar empirische bestudering van de strafrechtpleging aan de Vrije Universiteit Amsterdam, doet onder andere onderzoek naar het effect van straffen en belonen in handhaving. Deelnemers kunnen bijvoorbeeld kennisnemen van onderzoek naar de invloed van branchekenmerken en bedrijfs-cultuur op interne normen en een proefles volgen over effectmeting. Deze leerzame dag vindt plaats in Leerhotel ’t Klooster te Amersfoort, dat wordt gerund door mbo-studenten.

[Meer informatie vindt u op:](#)

www.hetccv.nl/agenda.

KORT NIEUWS

ONNO PEER NIEUWE DIRECTEUR CCV

Op 1 september treedt Onno Peer (52) als directeur in dienst bij het CCV. Onno Peer heeft ruime directie- en managementervaring binnen de publieke en private sector. Hij was onder andere directeur bij woningcorporatie Woonbron, verandermanager bij Boer & Croon en veiligheidsmanager bij gemeente Amsterdam en politie Noord-Holland Noord. In de gemeente Amsterdam was hij ook ruim vier jaar werkzaam als wethouder van het stadsdeel Slotervaart en in die hoedanigheid onder andere betrokken bij stedelijke vernieuwing. De afgelopen anderhalf jaar werkte Onno Peer als interim-manager op het gebied van herstructurering en gebiedsontwikkeling.

DEN HAAG SCREENT ALLE COFFEESHOPS MET BIBOB

Doorgaans gebruiken gemeenten de wet BIBOB om aanvragers van nieuwe vergunningen te toetsen. Maar de gemeente Den Haag pioniert met het screenen van alle veertig bestaande coffeeshops, bijvoorbeeld op de handelsvoorraad of link met hennepcultuur. De burgemeester besloot hiertoe in overleg met onder andere de gemeenteraad en de Vereniging van Haagse Cannabishops. Jaap van Leeuwen, beleidsmedewerker: “Het is een kwetsbare branche waarin per definitie dingen gebeuren die niet mogen. Maar je kunt er wel voor zorgen dat die branche zo zuiver en transparant mogelijk is. Daarom screenen we ze allemaal.” De regering heeft inmiddels de wens uitgesproken dat alle gemeenten deze aanpak gaan volgen. Diverse gemeenten kloppen dan ook al in Den Haag aan voor tips.

STEM NU! PUBLIEKSPRIJS PROJECT EN HANDHAVER VAN HET JAAR

In september kiest het Expertcomité voor de Verkiezingen Handhaving en Toezicht uit alle meldingen vijf genomineerden voor de titel Handhaver van het Jaar en drie projecten die in aanmerking komen voor de Projecttrofee. In oktober is het de beurt aan de handhavers en toezichthouders om zich uit te spreken: u kunt de hele maand oktober uw stem uitbrengen op www.verkiezingenhandhavingtoezicht.nl. De Handhaver van het Jaar, de winnaars van de Projecttrofee en van de publieksprijs worden bekend gemaakt op het congres Leren Loont op 10 november in Amersfoort. Jenny Thunnissen, inspecteur-generaal van het ministerie van Infrastructuur en Milieu en voorzitter van het Expertcomité zal de prijzen uitreiken. De verkiezingen Handhaving en Toezicht 2011 worden georganiseerd door het Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM), de Inspectieraad, het CCV en de Vereniging Stadswerk Nederland.

UW OORDEEL OVER DE HANDHAVINGSKRANT

De Handhavingskrant bestaat al weer 10 jaar. Voldoet de krant nog steeds aan uw wensen? Geef uw mening op: <http://www.hetccv.nl/publicaties/handhavingskrant>

Hier vindt u de vragen uit het lezersonderzoek van de Handhavingskrant. De redactie gebruikt de resultaten daarvan om de krant nog beter te laten aansluiten op uw wensen en behoeften. Alvast hartelijk dank voor uw reactie.

CREATIEVE AANPAK HUISJESMELKERS

EIGENAREN DIE PANDEN BEWUST LATEN VERPAUPEREN, KUNNEN REKENEN OP HARDE MAATREGELEN / FOTO: HOLLANDE HOOGTE | MERLIJN DALEMAN

De praktijken van huisjesmelkers bezorgen bewoners én mensen in de buurt overlast. Vaak is sprake van slecht onderhoud en overbewoning, soms ook van hennepsteelt. Op den duur kan hierdoor een complete buurt verloederen. Voor gemeenten is het dan ook zaak vroegtijdig in te grijpen. Maar met welke instrumenten? Welke aanknopingspunten bieden wet- en regelgeving om huisjesmelkers een halt toe te roepen. En hoe doen andere gemeenten dat?

■ “Het is een verschijnsel van alle tijden”, zegt Michel Vols, onderzoeker aan de Rechtenfaculteit van de Rijksuniversiteit Groningen. Hij is gespecialiseerd in juridische maatregelen tegen overlast in en om de woning. “Rond 1900 is de Woningwet van kracht geworden om huisjesmelkers aan te pakken”, legt de onderzoeker uit. Gemeenten kunnen met een beroep hierop een bestuurlijke boete of een dwangsom opleggen. “Dat kan zelfs al vóór een tweede of derde overtreding om herhaling te voorkomen. Bij een overtreding is de dwangsom dan direct verbeurd.”

De Woningwet mag dan op papier voldoende mogelijkheden bieden, in de praktijk is het volgens Vols allemaal wel arbeidsintensief en ingewikkeld. “Zo zijn er erg schimmige constructies, bijvoorbeeld een hypotheek die veel hoger is dan de waarde van het pand. Dan kan de gemeente fluiten naar de dwangsom.”

HARDERE AANPAK ROTTERDAM

De gemeente Rotterdam kondigde dit voorjaar een hardere aanpak aan van huisjesmelkers, illegale pensions en hennepsteelt. Slecht onder-

houd, overbewoning, te hoge huren en illegale hennepsteelt eisen hier hun tol. Zo'n 15.500 eigenaren van woningen in kwetsbare wijken in Rotterdam-Zuid kregen een brief met uitleg over de maatregelen. “We willen de verloedering van deze wijken tegengaan”, zegt Hanke Haagsma, inhoudelijk hoofd Toezicht Gebouwen. “Onze aanpak is een combinatie van repressieve en preventieve instrumenten. We zetten de bestuurlijke boete op grond van de Huisvestingswet in als eigenaren zich schuldig maken aan illegale praktijken. Tegelijk ondersteunen we de Verenigingen van Eigenaren door ze handvatten te geven waarmee ze voor goed onderhoud kunnen zorgen.”

ZICHT OP DE EIGENAAR

Voor de gemeente begint het probleem vaak al bij het vaststellen van de verantwoordelijke eigenaar van een pand. Dikwijls is er sprake van verhuur, onderhuur en doorverhuur waarbij diverse tussenpersonen betrokken zijn. Speciale verhuurbureaus maken hier hun werk van. Haagsma: “En dat kan zomaar een bureau in Polen, Bulgarije of Roemenië zijn. De eigenaar, huurder en tussenpersonen wijzen dan naar

elkaar. We proberen de overtreder aan te pakken en tegelijk de eigenaar op zijn zorgplicht te wijzen.” Het is nog te vroeg en de schaal is nog te klein om de effecten van de aanpak te meten. Wel krijgt Rotterdam positieve reacties van welwillende woningeigenaren. Maar er is meer nodig. “Om huisjesmelkers structureel uit de stad te verbannen”, zegt Haagsma, “hebben we het Rijk om ondersteuning met nieuwe wet- en regelgeving gevraagd. Deze instrumenten zijn nodig, omdat Rotterdam huisjesmelkers niet tolereert.”

GEEN ETIKET IN LEEUWARDEN

De gemeente Leeuwarden kreeg sinds 2010 signalen van overlast door kamerverhuur, met name in de net buiten het centrum gelegen wijk Het Vliet. “Er zijn daar ongeveer 120 kamerverhuurpanden in handen van zo'n acht eigenaren”, zegt Jocco Eijssen, projectmanager ‘Woonoverlast bij kamerverhuur’. “Maar we willen niet zomaar alle eigenaren een etiket opplakken. Daarom zijn we eerst gaan kijken naar de staat van onderhoud van de panden en vervolgens welke en hoeveel personen er wonen. Is er sprake van overtredingen, dan proberen we afspraken te maken met de eigenaren. Lukt dat niet, dan volgt een dwangsom.” Daarnaast wisselt Leeuwarden informatie uit met de politie, het Openbaar Ministerie en de Belastingdienst. De aanpak moet het kaf van het koren scheiden. “Het is de taak van de gemeente om de woningmarkt af te stemmen op de vraag. Door de aanpak van slechte eigenaren en het maken van afspraken met de goede, nemen we huisjesmelkers de wind uit de zeilen. Onze ervaringen gaan we daarna ook in andere wijken toepassen.”

LEREN VAN HET BUITENLAND

Voor het grootste deel van de huisjesmelkers werkt de financiële prikkel van een bestuurlijke boete en een dwangsom. Maar hoe pak je nu de ‘grote jongens’ aan die veel geld verdienen en de regels stelselmatig aan hun laars lappen? Vols: “Ik betwijfel of je dat redt met bestuursrechtelijke instrumenten. In België passen ze niet alleen het bestuursrecht, maar ook het strafrecht toe bij het bestrijden van de huisjesmelker. En daar zetten ze ook met ‘Krotbelasting’ het fiscaal recht in: je betaalt meer belasting als je je huis niet voldoende onderhoudt. Als je creatief bent, zijn er zeker mogelijkheden om huisjesmelkers aan te pakken.”

Meer informatie onder meer op de website van Michel Vols: www.openbareorderecht.nl

WETTELIJKE INSTRUMENTEN TEGEN HUISJESMELKERS

Er zijn nog meer wetten en regelingen die gemeenten kunnen inzetten tegen huisjesmelkers. Bijvoorbeeld:

- de Opiumwet als het gaat om hennepsteelt;
- de Bouwverordening als er sprake is van overbewoning;
- de Afvalstoffenverordening bij vervuiling;
- de Huisvestingswet en Huisvestingsverordening die onder meer gaan over splitsen van woningen.

SLIM HANDHAVEN

MARKETINGTECHNIEKEN NIEUWE IMPULS VOOR HANDHAVING

‘ALLEEN MAAR MET DE STOK SLAAN HEEFT EEN AVERECHTS EFFECT’

Het doel van handhavers en marketeers is hetzelfde: mensen iets laten doen. De aanpak is echter verschillend. Want oefenen handhavers vaak achteraf controle uit, marketeers beïnvloeden de keuze van klanten vooraf. Volgens Daniëlle de Jong, manager Communicatie bij de Autoriteit Financiële Markten (AFM), precies het punt waarvan handhavers kunnen leren. “Als je ervoor zorgt dat mensen vrijwillig hun gedrag veranderen, is een boete helemaal niet meer nodig. Dat scheelt tijd en geld. Bovendien is dat gedrag vaak duurzaam.”

■ Deze gedachte betekent een verschuiving van controleren naar beïnvloeden van gedrag. Maar hoe werkt dat? En wat kunnen we daarvoor leren van de marketingwereld? De Jong onderzocht dit in de praktijk van de AFM, die toezicht houdt op de financiële markten. “Maar het mooie is dat alle handhavers gedragsbeïnvloeding kunnen inzetten, van de inspectie tot de agent op straat.”

HELDER DOEL, GOEDE RELATIE

Volgens De Jong begint gedragsbeïnvloeding met het stellen van concrete gedragsdoelen. “Daarnaast moet je weten wie de doelgroep is en welke benadering nodig is. Zo kun je ontdekken of mensen bereid zijn de regels na te leven, wat de belemmeringen zijn om dat niet te doen en in hoeverre ze bepaalde informatie begrijpen.” Vervolgens gaat het niet alleen om het product zelf, maar ook om hoe je dat product, in dit geval het gewenste gedrag, aanbiedt. Dat kan weer bijdragen aan de relatie die je opbouwt met de klant of burger. “Bij een achterlichtcontrole van fietsers bijvoorbeeld,

moesten mensen die zonder licht reden een tegoedbon voor een nieuw achterlicht aanschaffen, in plaats van een bekeuring betalen. Daarbij kregen ze meteen uitleg over het belang van zo'n licht. Als je als handhaver meedenkt in plaats van toezicht houdt van bovenaf, ontstaat het gevoel van wederkerigheid en word je sympathieker gevonden. Het gevolg is dat mensen eerder bereid zijn regels na te leven.”

GOED VOORBEELD DOET GOED VOLGEN

Dit soort analyses heeft bij de AFM al enige veranderingen opgeleverd. “Voor onze tussenpersonen bleek persoonlijk contact belangrijk, daarom organiseren we nu vaker seminars.” En ook op het gevoel van wederkerigheid speelt de autoriteit gericht in. “Waar onze klanten eerst twee maanden moesten wachten op resultaten van een verplicht in te vullen vragenlijst, krijgen ze nu binnen 24 uur een reactie. En dat stellen ze op prijs. Met die relatie houden we er ook rekening mee hoe we naar buiten treden. Zo kunnen we alleen over boetes publiceren, maar kunnen we ook laten zien wat goed gaat en

ZES MARKETINGPRINCIPES WAARVAN HANDHAVING KAN LEREN

1. Stel specifieke gedragsdoelen en meet resultaten
2. Onderzoek wie je doelgroep is
3. Oriënteer je op de belangen en behoeften van je doelgroep
4. Segmenteer doelgroepen: de een heeft weinig kennis, de ander weinig motivatie
5. Gebruik de ruiltheorie: de genomen moeite staat gelijk aan de voordelen
6. Gebruik de vier p's geïntegreerd: wat is het aanbod (product, in dit geval gewenst gedrag), tegen welke prijs (moeite, tijd of geld), op welke plek, en hoe maak je daar promotie voor?

boetes als uitzondering positioneren.” Daarmee schets je tegelijk een sociale norm, waarbij mensen gemakkelijk aansluiten. “Als je hoort dat de meeste mensen een formulier op tijd invullen, dan doe je dat zelf ook eerder, leert de ervaring.”

ANDERS INVESTEREN

Deze principes van gedragsbeïnvloeding kunnen ervoor zorgen dat mensen zich vanuit eigen motivatie aan regels houden. Dat is wat anders dan voortdurend corrigeren en met de

stok slaan. Volgens De Jong kan dat zelfs een averechts effect hebben. “Het werkt calculerend gedrag vaak in de hand en tast het eigen normbesef aan. Natuurlijk is de wet het uitgangspunt, maar daarop zou je pas op het laatste moment moeten terugvallen, dat scheelt tijd en geld. Het mooie is dat met het gebruik van marketinginstrumenten je beïnvloedingsrepertoire ruimer wordt. De vier klassieke marketing p's van product, prijs, plaats en promotie kun je heel goed doorvertalen naar de toezichtpraktijk.” Dat betekent wel een andere werkwijze en andere deskundigheid in een organisatie. “Ik kan me bijvoorbeeld voorstellen dat er psychologen en gedragsdeskundigen nodig zijn die bepaald gedrag beter kunnen doorgronden. Daar tegenover staat dat er waarschijnlijk minder toezichtsonderzoeken hoeven te worden uitgevoerd. De investering wordt dus anders.”

THEORIE IS EEN MUST

Uiteindelijk kunnen handhavers met de inzet van de technieken hetzelfde bereiken als nu, maar met minder toezichtslasten. Dat verwacht De Jong in ieder geval. “Kennis over hoe mensen reageren is belangrijk. Denk aan de overheids-campagne tegen onbeschoft gedrag, waarin jongeren ouderen uitscholden of in het gezicht spuugden. Daarin werd dat gedrag als norm neergezet. Wat bleek? Het activeerde juist agressief gedrag, het tegengestelde effect werd bereikt. Het is dus een must om ons bezig te houden met de sociale psychologie achter dit soort principes.”

MEER WETEN?

Op www.videnet.nl/?page=17683249 is het artikel van Daniëlle de Jong ‘De marketing van nalevingsgedrag’ te downloaden. Meer informatie: danielle.de.jong@afm.nl. Het CCV werkt aan een leergang over gedragsbeïnvloeding en nalevingscommunicatie. Contactpersoon: Jorik van Bijlert, jorik.bijlert@hetccv.nl

NIEUWE PROSTITUTIEWET MOET UITWASSEN TEGENGAAN

De nieuwe Prostitutiewet moet het voortbestaan van misstanden in de prostitutiebranche tegengaan. Belangrijkste verandering is dat gemeenten een grotere rol krijgen. Bijvoorbeeld vanwege de vergunningplicht, registratieplicht voor prostituees en de veranderingen in het toezicht. Het doel: meer zicht op en controle over de branche.

■ Met name de vergunningplicht zorgt ervoor dat gemeenten meer taken krijgen. In het voorstel is namelijk opgenomen dat gemeenten ook partij zijn in het toezicht op de vergunningsvoorschriften. Eveline Koopmans onderzocht als stagiaire bij de gemeente Eindhoven de gevolgen hiervan. “Nu hebben gemeenten controle van papieren vaak uitbesteed aan de politie. Zijn de papieren niet in orde, dan grijpen agenten meteen in. Straks regelt de gemeente de controle, daarvoor wijst de burgemeester toezichthouders aan, waaronder ambtenaren in dienst van de gemeente. Is er iets mis, dan schakelen zij de politie in.”

REGISTRATIE VANGT SIGNALLEN OP

Ook de invoering van de registratieplicht zorgt voor een flinke verandering: alle prostituees moeten zich registreren in een landelijk register. Een aantal gemeenten wordt belast met die taak, ook voor gemeenten in hun regio. Vera Huijgens, bij het CCV projectleider prostitutiebeleid: “Prostituees komen dan langs voor een intakegesprek. Ze krijgen dan meteen informatie over seksueel overdraagbare aandoeningen

en over hulp wanneer ze uit de branche willen stappen.” Dit gesprek is gelijk het eerste contactmoment, waarin signalen van misstanden opgevangen kunnen worden. Bij vermoeden van dwang kan dan meteen actie volgen.

SAMENWERKING NIEUWE NORM

De gemeente Eindhoven wordt waarschijnlijk zo’n gemeente die de registratie uit moet voeren. Koopmans: “De gemeente moet dat organiseren, een locatie zoeken en andere deskundigen inschakelen, zoals de GGD.” Dat moet, maar dat is ook nuttig, volgens het onderzoek van Koopmans. “De taken toezicht en handhaving worden dan wel losgekoppeld, de toezichthouders en handhavers hebben elkaar wel nodig. Bijvoorbeeld om kennis en expertise te delen.” Huijgens doet een voorzet van hoe dat er in de praktijk kan uitzien: “Misschien dat er koppels de straat op gaan: met een ‘toezichthouder’ vanuit de gemeente en een ‘handhaver’ van de politie. Want uiteindelijk hebben zij hetzelfde doel: een betere situatie voor prostituees en minder misstanden in de branche.”

PROSTITUEES MOETEN ZICH VERPLICHT INSCHRIJVEN IN EEN LANDELIJK REGISTER / FOTO: LIESBETH DINGEMANS

WAT VERANDERT ER?

De wet ‘Regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche’ is eind maart 2011 aangenomen in de Tweede Kamer. Het voorstel wordt, na goedkeuring door de Eerste Kamer, naar verwachting halverwege 2012 ingevoerd. De belangrijkste veranderingen:

- alle prostituees moeten zich registreren in een landelijk register;
- de minimumleeftijd om als prostituee te mogen werken gaat omhoog van 18 naar 21 jaar;
- er komt een vergunningplicht voor seksbedrijven;
- gemeenten krijgen een taak in het toezicht op de vergunningsvoorwaarden;
- klanten zijn strafbaar als zij niet hebben achterhaald of een prostituee staat ingeschreven in het landelijk register. Werkt een prostituee bij een seksbedrijf met vergunning, dan mag de klant ervan uitgaan dat deze is ingeschreven.

IN GESPREK MET DE INSPECTIE OPENBARE ORDE EN VEILIGHEID

‘VOOR DE MINISTER ZIJN WIJ DE OGEN EN OREN IN HET VELD’

Brandweer en politie houden toezicht. Op straat, in gebouwen, bij evenementen. Maar wie zorgt ervoor dat zij dat goed doen? En hoe? Wie houdt toezicht op deze toezichthouders? Wie bepaalt of zij hun werk goed doen?

■ “Dat doen wij, de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid.”

EN U BENT?

“Jan Schouten, hoofd van de afdeling Beleid & Bedrijfsvoering van de inspectie.”

WAT DOET DE INSPECTIE PRECIËS?

“Namens de minister van Veiligheid en Justitie houden we toezicht op de kwaliteit waarmee de politie, politieonderwijs, brandweer, geneeskundige hulpverleners en de veiligheidsregio

hun taken uitvoeren. We kijken bijvoorbeeld naar de wijze waarop korpsen omgaan met de opslag en vernietiging van in beslaggenomen drugs. Opsporen ervan is één, maar ook daarna heeft de maatschappij er recht op dat de politie er op een verantwoorde manier mee omgaat. Het moet uitgesloten zijn dat in beslag genomen drugs opnieuw in het circuit terechtkomen.”

EN VERDER?

“We onderzoeken ook de werking van wetten in de praktijk. Zo onderzochten we bijvoorbeeld ‘de Voetbalwet’, die de burgemeester en officier van justitie bevoegdheid geeft maatregelen te treffen om voetbalvandalisme en andere vormen van overlast te bestrijden. Daarnaast klopt de minister bij ons aan voor onderzoek naar incidenten. Bijvoorbeeld naar het optreden van de brandweer en het bestuur bij de brand in Moerdijk.”

HOE PAKKEN JULLIE DAT AAN?

“We kijken altijd naar vier kritische processen: melding/alarmering, opschaling, leiding/coördinatie en informatievoorziening. Neem de vuurwerkcramp in Enschede; in de meldkamer kwamen het eerste uur achthonderd telefoontjes binnen. Hoe werd daarmee omgegaan, welk beeld had de ontvanger, reageerde hij snel en adequaat en zijn de juiste mensen, eenheden en apparatuur gestuurd? Zijn andere regio’s ingeschakeld? En verliep de leiding en coördinatie gestructureerd of liet dat te wensen over?”

MAAR DAT WAS EEN INCIDENT.

“Inderdaad, maar bij alle 25 veiligheidsregio’s onderzoeken we regelmatig of zij die kritische processen op orde hebben. Door dit langdurig te volgen ontdekken we trends en kunnen we korpsen vergelijken. Op basis daarvan doen we

verbetervoorstellen. We zijn zelf geen handhavers en kunnen een korps geen boete opleggen of een brandweerkazerne sluiten. We kunnen hen wel stimuleren de kwaliteit van hun taakuitvoering te verbeteren.”

WAT GEBEURT ER ALS EEN KORPS ONDER DE MAAT PRESTEERT?

“Onze rapporten gaan naar de minister, die kan het korps of de gemeente daarop aanspreken. Maar we sturen het ook naar de partijen zelf en doen aanbevelingen voor verbeteringen: ‘trek hier lessen uit, stel uw beleid bij’. Meestal wordt dat goed ontvangen, ook al zijn we toch de controleur. Alle partijen beschouwen ons als professioneel en betrouwbaar. We zijn onafhankelijk en het blijft bij een advies. Maar uiteindelijk hebben we hetzelfde voor ogen: kwaliteit van de handhaving in Nederland.”

BEST PRACTICE

RUD'S

HANDHAVING ZONDER 'GATEN'

Het kabinet wil dat regio's meer gaan samenwerken bij vergunningverlening, toezicht en handhaving op het gebied van milieu, bouwen en ruimte. Hiervoor worden Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's) in het leven geroepen. Er zijn circa dertig RUD's in voorbereiding die op 1 januari 2013 van start moeten gaan. Wat zijn de redenen hiervoor? En hoe kunnen gemeenten en provincies ervoor zorgen dat de RUD's in de praktijk ook echt werken?

■ "Met RUD's voorkom je 'gaten' in de manier van handhaven", zegt Harry ter Braak, projectleider RUD bij het Interprovinciaal Overleg (IPO). "Bovendien zorg je ervoor dat we in heel Nederland dezelfde regels op dezelfde wijze handhaven." Volgens Ter Braak leven er nog misverstanden over RUD's. "Nogal wat gemeenten denken dat hiermee hun invloed afneemt, terwijl die juist toeneemt én je je handhavingsapparaat professionaliseert."

Een ander misverstand is dat gemeenten denken dat zij straks moeten betalen voor wat anderen besluiten. Ter Braak weerlegt ook dit: "Je bent wel samen eigenaar, maar je kan eenvoudig bepalen dat iedereen alleen betaalt voor wat hij of zij afneemt. Het is mijn overtuiging dat hiermee de kosten voor handhaving omlaag gaan. Als je die kosten tenminste afzet tegen de gewenste landelijk genormeerde kwaliteit. Overigens denk ik dat er minder dan de geplande dertig RUD's komen. Wat efficiëntie en kosten betreft kan dit zelfs beter uitpakken."

LAPPENDEKEN

Rob de Rijck van het Versterkingsprogramma Milieu van het Openbaar Ministerie (OM) sluit zich hierbij aan: "Nu hebben we te maken met een lappendeken aan toezichthoudende instanties. Door de vorming van RUD's wordt het eenvoudiger om afstemming te zoeken, informatie uit te wisselen en afspraken te maken over wie wat doet bij milieuhandhaving." Buitengewoon opsporingsambtenaren (BOA's) kunnen overtredingen opsporen en ook zelf een sanctie opleggen met de bestuurlijke strafbeschikking. De Rijck hoopt dat de RUD's zelf BOA's zullen aanstellen die in staat zijn om proces-verbaal op te maken van grotere heterdaadzaken. Dan kan de politie zich richten op zaken waar bijzondere opsporingsmethoden moeten worden toegepast.

BEATRIJS DE VRIES
PROJECTLEIDER RUD TWENTE

Hoe is de RUD in Overijssel tot stand gekomen?

"We hebben gekozen voor een NetwerkRUD. Daarmee roep je geen nieuwe, formele organisatie in het leven, maar maak je vanuit bestaande organisaties bindende afspraken. Je hebt elkaar nodig om de taken voor bouwen, milieu en gebruik uit te voeren. Als gemeenten in de regio hadden we zelf al de behoefte om onze krachten te bundelen. Maar ad-hoc afspraken kosten veel tijd. In de NetwerkRUD kiezen we gezamenlijk een aanpak die we vervolgens lokaal invullen."

Wat zijn de voorwaarden voor een NetwerkRUD?

"Alleen een structuur van een RUD optuigen omdat de staatssecretaris dan tevreden is, dat gaat niet werken. Het gaat erom samen bewuste keuzen te maken in de aanpak voor ervaren problemen. Oplossingen vinden we vanuit de

breedte van het werkveld. Belangrijk in onze NetwerkRUD is dat we dezelfde taal spreken en dat de processen gestandaardiseerd zijn. Dat is niet vrijblijvend. In verschillende gemeenten moeten we op dezelfde manier werken. Je moet er echt van overtuigd zijn dat je door te delen er allemaal beter van wordt. Bijkomend voordeel is dat de professionals van de partners dan uitwisselbaar zijn."

CEES-JAN BLOEMENDAAL TEAMLEIDER
HANDHAVING, EENHEID ECONOMIE, MILIEU
EN TOERISME, PROVINCIE OVERIJSEL

Wat is de rol van de provincie Overijssel in de totstandkoming van de RUD's?

"Wij hebben de taak van regisseur en zijn ook uitvoerder in de hele provincie. Een gezamenlijk werkprogramma en een productencatalogus

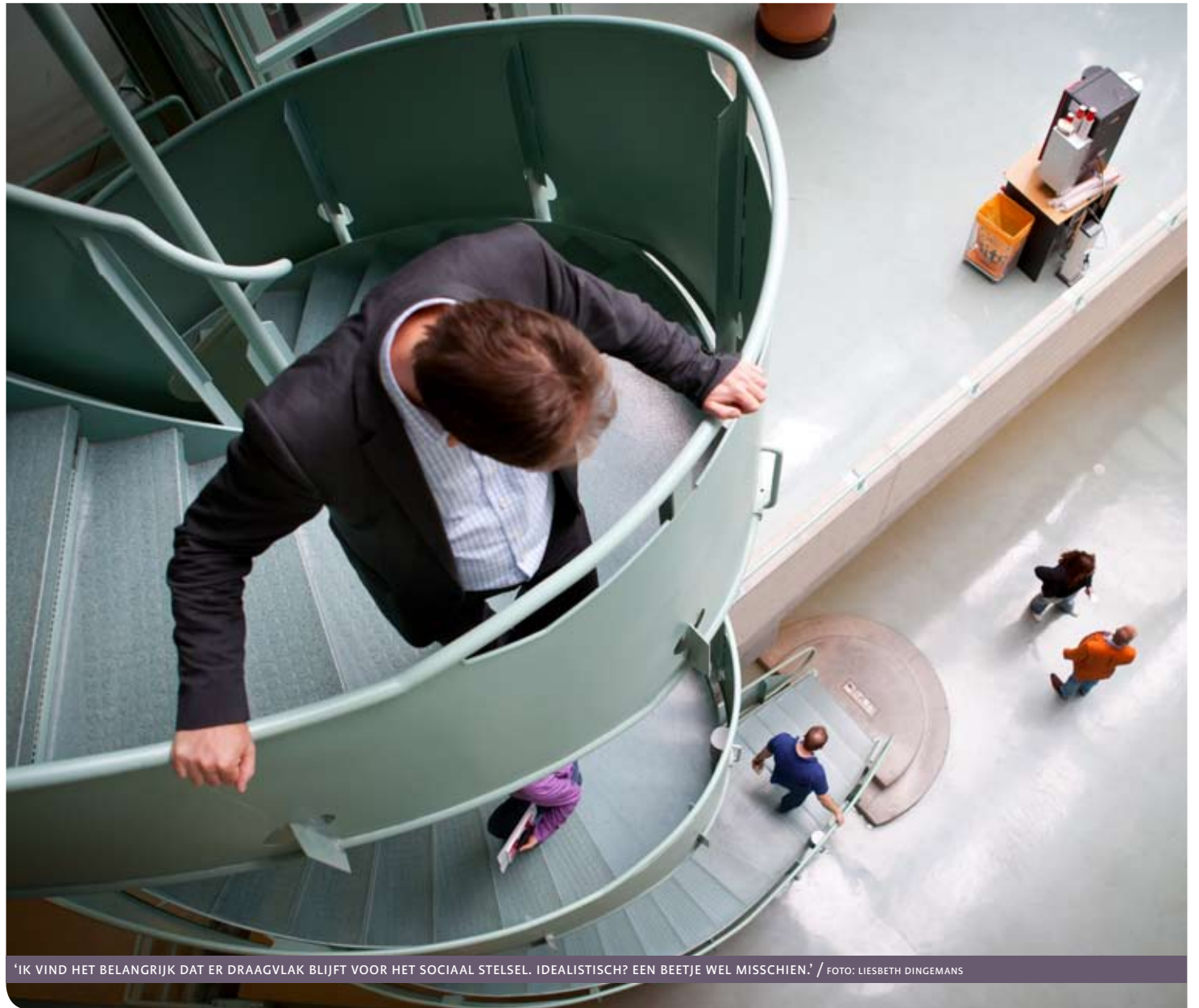
zijn de belangrijkste bestanddelen. In het werkprogramma staat wat we doen, wie wat doet en met welke intensiteit. De productencatalogus is de basis voor de werkafspraken. Dat is de garantie dat we in de verschillende gemeenten op dezelfde manier handhaven."

Zijn er belemmeringen voor de RUD's in Overijssel?

"Een eventuele bedreiging kan de beeldvorming zijn: dat we ons met de NetwerkRUD's er makkelijk van afmaken. Het tegenovergestelde is het geval. Het is geen systeem van vrijheid, blijheid. Ons doel is de handhaving organiseren op het niveau dat noodzakelijk is. Het controleren van een dakkapel kun je prima lokaal houden. Maar voor controle van grote, risicovolle bedrijven heb je specialistische kennis nodig. Dat kun je als kleinere gemeente niet alleen."

PORTRET

TEAMLEIDER JOOST JENNINGA – SOCIALE INLICHTINGEN- EN OPSPORINGSDIENST (MINISTERIE VAN SZW)

'IK VIND HET BELANGRIJK DAT ER DRAAGVLAK BLIJFT VOOR HET SOCIAAL STELSEL. IDEALISTISCH? EEN BEETJE WEL MISSCHIEN.' / FOTO: LIESBETH DINGEMANS

‘NIET VASTGEBONDEN EN TOCH GEEN KANT OP KUNNEN’

Zijn kogelvrije vest staat al klaar in een hoek van zijn werk-kamer. Uit voorzorg. Hij zal het dragen tijdens de actie die een dag later gepland staat in Den Haag. “Er doen zo’n honderd man aan mee. Meer mag ik er niet over zeggen”, aldus Joost Jenninga. Als teamleider bij de SIOD zet hij zich samen met zeventien opsporingsrechercheurs in tegen fraudeurs en uitbuiters op het terrein van de arbeidsmarkt.

■ Jenninga en zijn team krijgen van de afdeling projectvoorbereiding door welke zaken zij kunnen oppakken. Vervolgens doen de rechercheurs het vooronderzoek: meer informatie verzamelen, observatie van huizen en verdachten, telefoons aftappen en eventueel getuigen horen. Leidinggeven doet de SIOD-teamleider al twintig jaar. “Mensen helpen om zichzelf te ontwikkelen en inzetten op hun kracht”, vat hij zijn rol samen. Het teambelang bevorderen, vindt Jenninga een mooi proces. “Samen een klus klaren: prachtig is dat.” Hij werkt al lang op het terrein van werk en inkomen. “Ik vind het belangrijk dat er draagvlak blijft voor een sociaal stelsel. Het is mooi dat mensen die dat nodig hebben, steun krijgen. Maar dan moet je fraudeurs en uitbuiters wel aanpakken. Is dat idealistisch? Ja, een beetje wel denk ik.”

NIET VASTGEBONDEN

Jenninga heeft inmiddels heel wat slachtoffers van uitbuiting gezien, allemaal van buiten-

landse afkomst. “En dan niet alleen van buiten Europa hoor. In maart hebben we nog dertig Hongaarse slachtoffers gehoord. Die steken zich in de schulden voor de busrit naar Nederland. Hier krijgen ze een schuld erbij voor de huisvesting. Als je dan alleen Hongaars spreekt en je paspoort wordt ook nog eens ingepikt ...” Arbeidsuitbuiting is pas sinds 2005 strafbaar, maar tot 2009 werden veel daders vrijgesproken als er geen sprake was van opsluiting of geweld. “Dat is veranderd: als je nu misbruik maakt van iemands kwetsbare positie, ben je ook al strafbaar. Gelukkig maar, want vaak zitten de werknemers niet vastgebonden, maar kunnen ze toch geen kant op.”

OVER TOT ACTIE

Als na onderzoek blijkt dat inderdaad sprake is van uitbuiting, gaat zijn team over tot actie. In 2010 zijn zes van dergelijke acties gehouden, in 2011 al vier en er zijn er zeven in voorbereiding. “Op een actiedag hebben we drie doelen:

bewijsmiddelen verzamelen door het doorzoeken van het pand, verdachten aanhouden en getuigen en slachtoffers horen. We bereiden onze acties heel goed voor, dan kom je niet voor verrassingen te staan.” Gezonde spanning voelt Jenninga vooral vlak voordat ze een pand binnengaan. “Dat geeft niet. Integendeel: ik heb dat nodig om scherp te zijn.”

RUIMTE VOOR EMOTIES

Als de rechercheurs een huis binnengaan, dragen ze verplicht een kogelvrij vest. “Maar we hebben geen wapens. Als er commotie ontstaat, zijn de eerste tien seconden bepalend. Ik wil altijd eerst begrip tonen, zeg: ‘u bent vast erg geschrokken’. Ik maak direct duidelijk dat wij de baas zijn en wat onze regels zijn. Maar ik geef wel ruimte om emoties te tonen. Daarna leggen ze zich meestal neer bij de situatie. Ik krijg zelfs regelmatig koffie aangeboden.” Volgens Jenninga gaat het mis als je de verdachten niet respectvol behandelt. “Natuurlijk denk ik weleens ‘wat een schoft, wat een idioot’, maar wij veroordelen niet. Dat doet de rechtbank. Voor ons zijn het ‘slechts’ verdachten en wij hanteren normale omgangsregels.”

STOOM AFBLAZEN

Jenninga kijkt uit naar de actie van de volgende dag: “Daar doe je het uiteindelijk voor. Dan weet je of alle investeringen resultaat opleveren en tot een veroordeling leiden.” En van het

leed van de slachtoffers in de onderzoeken, ligt hij daar weleens wakker van? “Ik niet, maar ik doe de verhoren ook niet. Maar ik besteed wel aandacht aan mijn collega’s die dat wel doen. Ook dat is onderdeel van mijn werk: ik erken hun gevoelens en geef de ruimte om stoom af te blazen als dat nodig is. Zodat ze er de volgende keer weer net zo vol tegenaan kunnen.”

ACTIE GESLAAGD

Een paar dagen later. De actie in Den Haag is geslaagd. Jenninga: “We hebben acht verdachten van Singaporese afkomst aangehouden, die zijn voor veertien dagen in bewaring gesteld. We hebben een automatisch vuurwapen in beslag genomen en een hennepplantage ontmanteld. Verder hebben we voor 50.000 euro aan contanten, administratie, computers en paspoorten van anderen dan de verdachten in beslag genomen. We zijn er nog niet: het onderzoek naar mensensmokkel, witwassen, verstrekken van leningen tegen woekerrente en deelname aan een criminele organisatie wordt nu verder uitgevoerd. Maar gelukkig hebben we deze mensen een halt kunnen toeroepen.”

N.B. Joost Jenninga is om veiligheidsredenen een gefingeerde naam.

Wilt u meedoen aan deze rubriek of wilt u iemand voordragen? Stuur dan een e-mail naar handhavingskrant@hetccv.nl o.v.v. ‘Persoonlijk portret’.

PUBLICATIES

BOEK ALS INSPIRATIEBRON EN WEGWIJZER VOOR INSPECTIE OP LOCATIE

Inspecteren op locatie. Hoe doen inspecties dat eigenlijk? Ferdinand Mertens, voormalig hoogleraar aan de TU Delft, schreef er een boek over: 'Inspecteren. Toezicht door inspecties'. Welke ontwikkeling heeft het toezicht door inspecties de laatste jaren door- gemaakt? En wat is de functie van toezicht op locatie? Relevante vragen voor iedereen die zich met inspectie bezig- houdt.

■ Mertens maakte bij het schrijven van het boek gebruik van zijn jarenlange ervaring, onder meer als Inspecteur Generaal van de Inspectie van het Onderwijs en de Inspectie Verkeer en Waterstaat en als lid van de Onderzoeksraad Voor Veiligheid. Aanleiding voor het boek zijn de veranderingen van het toezicht nu en in de komende jaren.

COMBINATIE VAN THEORIE EN PRAKTIJK

De publicatie helpt bij het nadenken over de nieuwe inrichting en ontwikkeling van het toezicht. Het biedt daartoe genoeg inspiratie, mede door de combinatie van theorie en praktijk. In het eerste deel geeft Mertens namelijk een overzicht van de ontwikkelingen in de visie op de bestaande systematiek, modellen en methoden. Het tweede deel bevat zes praktijk-voorbeelden, bijvoorbeeld de Bijlmerramp en cases over veetransporten. De lessen hieruit maken het boek geschikt voor gebruik in trainingen en onderwijs. Tegelijk is het boek een prima wegwijzer voor wie zich de wereld van toezicht en handhaving eigen wil maken.

Inspecteren. Toezicht door inspecties.
F. Mertens, Sdu Uitgevers, ISBN 9789012573382

RE:

Aan: Henk Werson, Rija Blaauw en Lianne Kerstens
Onderwerp: De nieuwe Prostitutiewet maakt handhaving effectiever. Er zijn immers meer partijen bij betrokken.

VAN: HENK WERSON, EXPERT MENSENHANDEL BIJ HET KORPS LANDELIJKE POLITIEDIENSTEN

Dat lijkt inderdaad effectiever, meer partijen betekent meer ogen en oren. Maar dan moeten die ogen en oren wel weten waar ze op moeten letten bij een geval van mensenhandel en uitbuiting. Bij de politie zit nu veel kennis en kunde. Zij kunnen gemeenteambtenaren opleiden en trainen die op hun beurt kennis aan anderen overdragen. Hoe je dat ook organiseert, uiteindelijk is centrale regie nodig. Elke partij werkt met een eigen kleine database. Wil je iets bereiken, dan moet je die gegevens delen. Daarvoor zijn sterke regels nodig, en richtlijnen die voor iedereen verplicht zijn. Alleen dan slaagt de wet en kunnen we misstanden écht tegengaan.

VAN: RIJA BLAAUW, BESTUURSADVISEUR GEMEENTE GRONINGEN

Bij goede afspraken wel. Bij ons werken gemeente en politie al sinds 2001 samen aan het prostitutiebeleid. De bestuurlijk toezichthouders van de gemeente controleren op naleving van de vergunningsvoorwaarden, inclusief de leeftijd en papieren. Klopt dat niet, dan kan de vergunning worden ingetrokken. Is er iets strafbaars aan de hand, dan geven we een signaal aan de politie. In het begin had de politie er wel moeite mee het bestuurlijk toezicht los te laten. Het leverde spanningen op en soms ook werk dat dubbel (door gemeente en politie) werd uitgevoerd. Goede afspraken maken is dus noodzakelijk en gelukkig is dat bij ons gelukt.

VAN: LISANNE KERSTENS, BELEIDSMEDEWERKER OPENBARE ORDE EN VEILIGHEID BIJ DE VERENIGING VAN NEDERLANDSE GEMEENTEN

Veel gemeenten hebben hun toezichtstaken nu uitbesteed aan de politie. Straks zijn gemeenten aan zet bij toezicht op naleving van de wet. Wij zijn voorstander van nauwe betrokkenheid van politie en justitie. De politie is onmisbaar vanwege haar expertise op dit terrein. Het voorstel vraagt om goede samenwerking. Wij hadden graag gezien dat daarover iets was vastgelegd. Juist in de lokale driehoek gemeenten, politie en justitie moeten afspraken worden gemaakt over toezicht en handhaving. Nu is het zo geformuleerd dat ze afspraken kunnen maken, maar dat vinden we te vrijblijvend. Gemeenten zijn niet in staat de prostitutiebranche alleen te reguleren.

COLOFON

De Handhavingskrant is een uitgave van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid. De krant is bedoeld voor iedereen met professionele belangstelling voor handhavingsvraagstukken en bevat bijdragen over onder meer effectieve interventies, actuele ontwikkelingen en best practices. De Handhavingskrant verschijnt vier maal per jaar.

ABONNEMENTEN

Belangstellenden kunnen een gratis abonnement aanvragen via www.hetccv/publicaties/handhavingskrant. U kunt de krant ook downloaden op www.hetccv.nl.

UITGAVE

Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid
Afdeling Nalevingsexpertise
Postbus 14069
3508 SC Utrecht
T (030) 751 67 00
F (030) 751 67 01
E handhavingskrant@hetccv.nl

REDACTIERAAD Bart Custers (ministerie van Veiligheid en Justitie), Sophie de Clercq (CCV), Mirjam Prinsen (CCV) en André Timmerman (ministerie van Veiligheid en Justitie), Pieter Hofstra (Gemeente Den Helder), Karin Huisman (Gemeente Spijkenisse)

TEKST

Leene Communicatie, Gouda

VORMGEVING

VormVijf, Den Haag

ILLUSTRATIE

Bart Sparnaaij, Berlijn

DRUK

Artoos Communicatiegroep bv, Rijswijk

 centrum
criminaliteitspreventie
veiligheid

■ NALEVINGSEXPERTISE

